

КОНВЕНЦИЯ за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 4.10.2000 г. - ДВ, бр. 85 от 17.10.2000 г. Издадена от Министерството на външните работи, обн., ДВ, бр. 110 от 21.12.2001 г., в сила от 13.05.2001 г.
Открита за подписване във Вашингтон на 18 март 1965 г.

ПРЕАМБЮЛ

Договарящите държави,

Отчитайки необходимостта от международно сътрудничество за икономическо развитие и ролята на частните международни инвестиции в тази област,

Имайки предвид вероятността да възникнат спорове между договарящите държави и граждани на други договарящи държави във връзка с такива инвестиции,

Признавайки, че доколкото такива спорове обикновено са предмет на националното право, в определени случаи може да бъдат подходящи международни методи за уреждане,

Придавайки особено значение на наличието на механизми за международно помирение или арбитраж, по които договарящите държави и граждани на други договарящи държави може да внасят за разглеждане такива спорове, ако желаят това,

Желаейки да установят такива механизми под патронажа на Международната банка за възстановяване и развитие,

Признавайки, че взаимното съгласие на страните да внасят такива спорове за помирение или арбитраж посредством тези механизми представлява задължаващо споразумение, което по-специално изисква да бъде взето предвид всяко предложение за помирение на помирители, както и всяко арбитражно решение да бъде съобразено с него, и

Заявявайки, че никоя договаряща държава само по силата на ратификация, приемане или утвърждаване на тази конвенция не може без нейното съгласието да се счита задължена да внася за разглеждане даден спор за помирение или арбитраж, се споразумяха за следното:

Глава I

МЕЖДУНАРОДЕН ЦЕНТЪР ЗА РАЗРЕШАВАНЕ НА ИНВЕСТИЦИОННИ СПОРОВЕ

Раздел I

Учредяване и организация

Член 1

1. По силата на тази конвенция се учредява Международен център за разрешаване на инвестиционни спорове (наричан оттук нататък "центърът").

2. Целта на центъра е да осигурява механизми за помирение и арбитраж на инвестиционни спорове между договарящите държави и граждани на други договарящи държави в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Член 2

Седалището на центъра е в централния офис на Международната банка за възстановяване и развитие (наричана оттук нататък "банката").

Седалището може да бъде преместено на друго място по решение на административния съвет, прието с мнозинство от две трети от членовете му.

Член 3

Центърът има административен съвет и секретариат и поддържа списък на помирители и списък на арбитражи.

Раздел II

Административен съвет

Член 4

1. Административният съвет се състои от по един представител на всяка договаряща държава. Функциите на представител може да бъдат изпълнявани от заместник в случай на отсъствие на неговия титуляр от заседание или при невъзможност същият да изпълнява функциите си.
2. При липса на друго назначение всеки управител или заместник- управител на банката, назначен от договаряща държава, е неин представител, съответно неин заместник, *ex officio*.

Член 5

Президентът на банката е председател на административния съвет (наричан оттук нататък "председателят") *ex officio*, но няма право на глас. По време на неговото отсъствие или невъзможност да изпълнява функциите си, както и винаги когато заеманата длъжност президент на банката е вакантна, лицето, изпълняващо до този момент функциите на президент, изпълнява функциите на председател на административния съвет.

Член 6

1. Без да се накърняват правомощията и функциите, възложени му от други разпоредби на тази конвенция, административният съвет:

- a) приема административните и финансовите правила на центъра;
- b) приема процедурните правила за установяването на помирителни и арбитражни производства;
- c) приема процедурните правила на помирителните и арбитражните производства (наричани оттук нататък "помирителните правила" и "арбитражните правила");
- d) утвърждава споразумения с банката за използването на административните механизми и услуги на банката;
- e) определя условията за работа на генералния секретар и на всеки заместник-генерален секретар;
- f) приема годишния бюджет на приходите и разходите на центъра;
- g) утвърждава годишния доклад за дейността на центъра.

Съответните решения по посочените точки a), b), c) и f) се приемат с мнозинство от две трети от членовете на административния съвет.

2. Административният съвет може да назначава такива комитети, каквито счита за необходимо.

3. Административният съвет също така упражнява други такива правомощия и изпълнява други такива функции, каквито прецени, че са необходими за осъществяването разпоредбите на тази конвенция.

Член 7

1. Административният съвет провежда годишно събрание и други такива събрания, ако така прецени съветът, или се свикват от председателя или от генералния секретар по молба на не по-малко от пет членове на съвета.

2. Всеки член на административния съвет има право на един глас и освен ако в тази конвенция е предвидено друго, съветът ще решава всички въпроси с мнозинство.

3. Кворумът за всяко събрание на административния съвет представлява мнозинството от членовете му.

4. Административният съвет може да установи с мнозинство от две трети от членовете си процедура, по която председателят може да поиска гласуване от страна на съвета, без да свиква събрание на съвета. Гласуването се счита за валидно само ако мнозинството от членовете на съвета подадат гласовете си в рамките на срока, определен в посочената процедура.

Член 8

Членовете на административния съвет и председателят работят без възнаграждение от центъра.

Раздел III

Секретариат

Член 9

Секретариатът се състои от генерален секретар, един или повече заместник-генерални секретари и служители.

Член 10

1. Генералният секретар и всеки заместник генерален секретар се избират от административния съвет с мнозинство от две трети от неговите членове по предложение на председателя за срок не по-дълъг от шест години и подлежат на

преизбиране. След консултации с членовете на административния съвет председателят предлага един или повече кандидати за всяка от тези длъжности.

2. Длъжностите на генералния секретар и заместник генералния секретар са несъвместими с упражняването на каквато и да било политическа функция. Генералният секретар нито който и да било заместник генерален секретар не може да заема някакво друго назначение или да се ангажира с някаква друга дейност, освен с одобрението на административния съвет.

3. По време на отсъствие на генералния секретар или на невъзможност да изпълнява функциите си, както и по всяко време, когато длъжността на генералния секретар е вакантна, заместник генералният секретар изпълнява функциите на генерален секретар. Ако има повече от един заместник генерален секретар, административният съвет предварително определя реда, по който те ще изпълняват функциите на генерален секретар.

Член 11

Генералният секретар е юридически представител и ръководител на центъра и отговаря за неговата администрация, включително назначаването на служители, съобразно разпоредбите на тази конвенция и правилата, приети от административния съвет. Той изпълнява функцията на регистратор и има право да удостоверява автентичността на арбитражните решения, издадени съгласно тази конвенция, както и да заверява копия от тях.

Раздел IV

Списъци

Член 12

Списъкът на помирителите и списъкът на арбитражите се състоят от квалифицирани лица, назначени по установения по-долу начин, които желаят да работят като такива.

Член 13

1. Всяка договаряща държава може да назначи четири лица във всеки списък, които може, без това да е необходимо, да бъдат нейни граждани.

2. Председателят може да назначи десет лица във всеки списък. Всички от така назначените лица в съответния списък трябва да бъдат от различна националност.

Член 14

1. Лицата, назначени на работа по списъците, трябва да притежават висок морал и призната компетентност в областта на правото, търговията, промишлеността или финансите, на които може да се разчита, че ще упражняват независимо правораздаване. Компетентността в областта на правото е от особено значение по отношение на лицата по списъка на арбитражите.

2. При назначаване на работа на лицата по списъците председателят също така отдава дължимото значение на важноста в списъците да бъде осигурено представителство на основните правни системи в света и на главните области на икономическа дейност.

Член 15

1. Лицата по списъците работят за период от шест години, който може да бъде подновен.

2. В случай на смърт или оставка на член от съответния списък органът, който го е назначил, има право да назначи друго лице да работи за остатъка от мандата на този член.

3. Членовете от списъка продължават да заемат длъжност до назначаването на техен заместник.

Член 16

1. Едно лице може да работи и по двата списъка.

2. Ако едно лице е назначено на работа по един и същ списък от повече от една договаряща държава, както и от една или повече от една договаряща държава и от председателя, то трябва да се счита за назначено от първия орган, който го е назначил, или в случай че това е държавата, на която то е гражданин, от тази държава.

3. За всички назначения се уведомява генералният секретар и те влизат в сила от датата на получаване на уведомлението.

Раздел V

Финансиране на центъра

Член 17

Ако разходите на центъра не могат да бъдат покрити от заплатени суми за използването на неговите услуги или от други приходи, недостигащата сума се поема от договарящите държави - членки на банката, пропорционално на съответното им участие в акционерния капитал на банката, както и от договарящите държави, които не са членки на банката, съгласно правилата, приети от административния съвет.

Раздел VI

Статут, имунитети и привилегии

Член 18

Центърът има пълна международна правосубектност. Юридическата правоспособност на центъра включва компетентността:

- a) да сключва договори;
- b) да придобива и да се разпорежда с движимо и недвижимо имущество;
- c) да образува дела.

Член 19

За улесняване изпълнението на функциите на центъра на територията на всяка от договарящите държави същият се ползва от привилегиите и имунитетите, установени в този раздел.

Член 20

Центърът, неговото имущество и активи се ползват от съдебен имунитет, освен в случаите, когато центърът се откаже от този имунитет.

Член 21

Председателят, членовете на административния съвет, лицата, изпълняващи функции на помирители, на арбитри или на членове на комитет, назначени съгласно чл. 52, ал. 3, а също така и чиновниците и служителите на секретариата:

- a) се ползват от съдебен имунитет по отношение на действия, извършени от тях при изпълнение на функциите им, освен в случаите, когато центърът се откаже от този имунитет;
- b) се ползват, когато не са местни граждани, от същите имунитети спрямо имиграционни ограничения, изисквания за регистрация на чужденци и задължения за военна повинност, от същите улеснения относно ограниченията за обмяна на валута и от същия режим във връзка с улесненията при пътуване, каквито са предоставени от договарящата държава на представителите, чиновниците и служителите със съответен ранг на други договарящи държави.

Член 22

Разпоредбите на чл. 21 се прилагат спрямо лицата, участващи в помирителни и арбитражни производства по тази конвенция в качеството на страни, пълномощници, съветници, адвокати, свидетели или експерти, но при условие, че т. б) на чл. 21 се прилага само във връзка с тяхното пътуване до и от и престоя им на мястото, където се провеждат производствата.

Член 23

1. Архивите на центъра са неприкосновени независимо от това, къде се намират.
2. По отношение на своите служебни комуникации на центъра се предоставя от страна на всяка от договарящите държави режим не по-малко благоприятен от този, предоставян на други международни организации.

Член 24

1. Центърът, неговите активи, имущество и доходи, както и операциите и разрешените по силата на тази конвенция сделки, които той извършва, се освобождават от всякакво облагане с данъци и мита. Центърът също така се освобождава от отговорност за събирането или плащането на каквито и да било данъци или мита.
2. С изключение на случаите, при които се касае за местни граждани, не се налагат данъци върху или във връзка със сумите за покриване на служебни разходи, които центърът изплаща на председателя или на членовете на административния

съвет, а също и върху или във връзка със заплати, суми за покриване на разходи или други възнаграждения, които центърът изплаща на чиновниците или служителите на секретариата.

3. Не се налагат данъци върху или във връзка с хонорари или суми за покриване на разходи, които са получени от лица, изпълняващи функции на помирители или арбитри, както и от членове на комитет, назначени съгласно чл. 52, ал. 3, в помирителни и арбитражни производства по силата на тази конвенция, ако единственото правно основание за такъв данък е местонахождението на центъра или мястото, където се провеждат тези производства, или мястото, където са платени тези хонорари или възнаграждения.

Глава II

ЮРИСДИКЦИЯ НА ЦЕНТЪРА

Член 25

1. Юрисдикцията на центъра обхваща всеки пряко произтичащ от осъществяване на инвестиция правен спор между договаряща държава (или всяко съставно подразделение или агенция на договаряща държава, назначени от тази държава към центъра) и гражданин на друга договаряща държава, който страните по спора писмено са се съгласили да внесат за разглеждане от центъра. След като страните са дали съгласието си, никоя страна не може едностранно да оттегли съгласието си.

2. "Гражданин на друга договаряща държава" означава:

а) всяко физическо лице, което притежава гражданството на договаряща държава, различна от държавата - страна по спора, към датата, на която страните са се съгласили да внесат за разглеждане този спор за помирение или арбитраж, както и към датата, на която молбата е регистрирана съгласно чл. 28, ал. 3 или чл. 36, ал. 3, но не означава (включва) лице, което към една от двете посочени дати е имало също така и гражданството на договарящата държава - страна по спора; и

б) всяко юридическо лице, което има националността на договаряща държава, различна от държавата - страна по спора, към датата, на която страните са се съгласили да внесат за разглеждане този спор за помирение или арбитраж, и всяко юридическо лице, което има националността на договарящата държава - страна по спора, към тази дата и което поради чуждестранен контрол страните са се споразумели, че трябва да бъде третирано като национално лице на друга договаряща държава за целите на тази конвенция.

3. Изразяването на съгласие от страна на съставно подразделение или агенция на някоя договаряща държава изисква то да бъде одобрено от тази държава, освен ако същата уведоми центъра, че такова одобрение не се изисква.

4. По време на ратифициране, приемане или утвърждаване на тази конвенция или по всяко време след това всяка договаряща държава може да уведоми центъра за вида или видовете спорове, които тя смята или не смята да внесе за разглеждане в юрисдикцията на центъра. Генералният секретар незабавно предава това уведомление до всички договарящи държави. Това уведомление не представлява съгласието, изискващо се по ал. 1.

Член 26

Ако друго не е заявено, съгласието на страните за арбитраж по тази конвенция се счита за съгласие за такъв арбитраж и за изключване на всякакво друго средство за съдебна защита. Всяка договаряща държава може да изиска изчерпването на местните административни или юридически средства за съдебна защита като условие за своето съгласие за арбитраж по тази конвенция.

Член 27

1. Никоя договаряща държава няма да предоставя дипломатическа защита, нито ще предявява международен иск по отношение на спор, който неин гражданин и друга договаряща държава са се съгласили да внесат или са внесли за разглеждане в арбитраж съгласно тази конвенция, с изключение на случаите, когато тази друга договаряща държава не е съблюдала или не се е съобразила с решението, постановено по този спор.

2. За целите на ал. 1 дипломатическата защита не включва неофициални дипломатически взаимоотношения, имащи единствено за цел да улеснят уреждането на спора.

Глава III

ПОМИРЕНИЕ

Раздел I

Молба за помирение

Член 28

1. Всяка договаряща държава или всеки гражданин на договаряща държава, желаещи да образуват помирително производство, отправят за тази цел писмена молба до генералния секретар, който изпраща копие от молбата до другата страна.
2. Молбата съдържа информация относно предмета на спора, самоличността на страните и тяхното съгласие за помирителна процедура, съобразно процедурните правила за образуването на помирително и арбитражно производство.
3. Генералният секретар регистрира молбата, освен ако въз основа съдържащата се в нея информация прецени, че спорът е категорично извън юрисдикцията на центъра. Той незабавно уведомява страните за регистрацията или за отказа да регистрира молбата.

Раздел II

Учредяване на помирителна комисия

Член 29

1. Помирителната комисия (наричана оттук нататък комисията) се учредява възможно най-скоро след регистрирането на молбата съгласно чл. 28 .
2. а) Комисията се състои от един помирител или от какъвто и да е нечетен брой помирители, определени така, както се споразумеят страните.

б) В случай че страните не се споразумеят относно броя на помирителите и начина на тяхното определяне, комисията ще се състои от трима помирители - по един помирител, определен от всяка страна, и трети, определен по споразумение на страните, който става председател на комисията.

Член 30

Ако комисията не бъде учредена в срок от 90 дни, след като за регистрирането на молбата е било изпратено уведомление от генералния секретар съобразно чл. 28, ал. 3 , или в друг подобен срок, за какъвто страните може да се споразумеят, председателят по молба на една от страните и доколкото е възможно след консултации с двете страни, определя помирителя или помирителите, които още не са определени.

Член 31

1. Могат да бъдат определяни помирители извън включените в списъка на помирителите, освен в случаите, когато такива са определени от председателя съгласно чл. 30 .
2. Определените извън списъка помирители трябва да притежават качествата, посочени в чл. 14, ал. 1 .

Раздел III

Помирително производство

Член 32

1. Комисията сама определя своята компетентност.
2. Всяко възражение на страна по спора, че последният е извън юрисдикцията на центъра или по други причини е извън компетентността на комисията, се преценява от Комисията, която определя дали да го разгледа като предварителен въпрос, или да го отнесе по съществуването на спора.

Член 33

Всяко помирително производство се провежда съобразно разпоредбите на този раздел и освен ако страните се споразумеят друго, в съответствие с помирителните правила, които влизат в сила от датата, на която страните са се съгласили на помирение. Ако възникне някакъв процедурен въпрос, който не е уреден в този раздел, в помирителните правила или в други правила, съгласувани между страните, същият ще бъде решен от комисията.

Член 34

1. Задължение на комисията е да изяснява предмета на спора между страните и да полага усилия за постигане на споразумение помежду им при взаимно приемливи условия. За тази цел на всеки етап от производството, както и периодично комисията може да предлага на страните условия за уреждане на спора. Страните трябва добросъвестно да

съдействат на комисията, за да ѝ дадат възможност да осъществява функциите си, а също и да проявят най-голямо внимание по отношение на нейните препоръки.

2. В случай че страните постигнат споразумение, комисията изготвя доклад, в който се отбелязва предметът на спора и се отразява, че страните по спора са постигнали споразумение. Ако на който и да било етап от производството комисията прецени, че няма вероятност за споразумение между страните, тя прекратява производството и изготвя доклад, в който се отбелязва внасянето на спора за разглеждане и се отразява неуспехът на страните да постигнат споразумение. Ако една страна не се яви или не участва в производството, комисията прекратява производството и изготвя доклад, в който се отбелязва невявяването или неучастието на тази страна.

Член 35

Освен ако страните по спора се споразумеят за друго, нито една от страните по помирителното производство няма право в друго производство, било то пред арбитражи или в съд или по друг начин, да представя или да се позовава на каквито и да било мнения, изявления, признания или предложения за уреждане, направени от другата страна по време на помирителното производство, както и на доклада или на каквито и да било препоръки, направени от комисията.

Глава IV

АРБИТРАЖ

Раздел I

Молба за арбитраж

Член 36

1. Всяка договаряща държава или всеки гражданин на договаряща държава, желаещи да образуват арбитражно производство, отправя за тази цел писмена молба до генералния секретар, който изпраща копие от молбата на другата страна.

2. Молбата съдържа информация относно предмета на спора, самоличността на страните и тяхното съгласие за помирение съобразно процедурните правила за образуване на помирително и арбитражно производство.

3. Генералният секретар регистрира молбата, освен ако въз основа съдържащата се в нея информация прецени, че спорът е категорично извън юрисдикцията на центъра. Той незабавно уведомява страните за регистрацията или за отказа да регистрира молбата.

Раздел II

Учредяване на трибунала

Член 37

1. Арбитражният трибунал (наричан оттук нататък трибуналят) се учредява възможно най-скоро след регистрирането на молбата съгласно чл. 36 .

2. а) Трибуналят се състои от един помирител или от какъвто и да е нечетен брой помирители, определени така, както се споразумеят страните.

б) В случай че страните не се споразумеят относно броя на помирителите и начина на тяхното определяне, трибуналят ще се състои от трима помирители - по един помирител, определен от всяка страна, и трети, определен по споразумение на страните, който става председател на трибунала.

Член 38

Ако трибуналят не бъде учреден в срок от 90 дни, след като за регистрирането на молбата е било изпратено уведомление от генералния секретар съобразно чл. 36, ал. 3 , или в друг подобен срок, за какъвто страните може да се споразумеят, председателят по молба на една от страните и доколкото е възможно, след консултации с двете страни определя арбитража или арбитражите, които още не са определени. Арбитражите, определени от председателя по силата на този член, не трябва да бъдат граждани на договарящата държава - страна по спора, или на договаряща държава, чийто гражданин е страна по спора.

Член 39

Мнозинството от арбитражите трябва да се състои от граждани на държави, различни от договарящата държава - страна по спора, и от договарящата държава, чийто гражданин е страна по спора, но при условие че посочените по-горе разпоредби

на този член няма да се прилагат, ако единственият арбитър или всеки отделен член на трибунала са били определени по съгласие на страните.

Член 40

1. Могат да бъдат определяни арбитри извън включените в списъка на арбитрите, освен в случаите, когато такива са определени от председателя съгласно чл. 38 .
2. Назначени извън списъка арбитри трябва да притежават качествата, изложени в чл. 14, ал. 1 .

Раздел III

Правомощия и функции на трибунала

Член 41

1. Трибуналят сам определя своята компетентност.
2. Всяко възражение на страна по спора, че последният е извън юрисдикцията на центъра, или поради други причини е извън компетентността на трибунала, се преценява от трибунала, който определя дали да го разгледа като предварителен въпрос, или да го отнесе по съществуващото на спора.

Член 42

1. Трибуналят решава спора съобразно тези законови норми, по които страните са се споразумели. При липса на такова споразумение трибуналят прилага законите на договарящата държава - страна по спора (включително нейните стълкновителни законови норми), както и такива норми на международното право, каквито може да бъдат приложими.
2. Трибуналят не може да обяви решение за non liquet въз основа на мълчание или неяснота на закона.
3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не нарушават правомощията на трибунала да реши спора ex aequo et bono, в случай че страните се споразумеят така.

Член 43

Ако страните не се споразумеят за друго, трибуналят може, ако счете за необходимо, на всеки етап от производството:

- a) да изисква от страните да представят документи или други доказателства; и
- b) да посещава мястото, свързано със спора, където да проведе такова разследване, каквото счете за подходящо.

Член 44

Всяко помирително производство се провежда съобразно разпоредбите на този раздел и освен ако страните се споразумеят друго, в съответствие с арбитражните правила, които влизат в сила от датата, на която страните са се съгласили на арбитраж. Ако възникне някакъв процедурен въпрос, който не е уреден в този раздел, в арбитражните правила или в други правила, съгласувани между страните, същият ще бъде решен от трибунала.

Член 45

1. Неявяването на една от страните или непредявяването на нейните аргументи няма да се смята като признаване на твърденията на другата.

2. Ако една от страните не се яви или не представи аргументите си на който и да е етап от производството, другата страна може да поиска от трибунала да разгледа предоставените му въпроси и да издаде решение. Преди издаване на решението трибуналят уведомява и дава срок на неявилата се и представила своите аргументи страна, освен ако се увери, че същата не възнамерява да стори това.

Член 46

Освен ако страните по спора се споразумеят за друго, трибуналят по искане на една от тях взема решение по всеки инцидентен, допълнителен или насрещен иск, произтичащ непосредствено от предмета на спора, при условие че попада в обхвата на съгласуваната воля на страните, както и под юрисдикцията на центъра.

Член 47

Ако страните не се споразумеят за друго, трибуналят може, ако прецени, че обстоятелствата го изискват, да препоръча всякакви обезпечителни мерки, които би трябвало да се вземат, за да се опазят съответните права на всяка една от страните.

Раздел IV

Арбитражно решение

Член 48

1. Трибуналят решава въпросите с мнозинство от гласовете на всички негови членове.
2. Решението на трибунала трябва да бъде в писмена форма и да бъде подписано от членовете на трибунала, които са гласували за него.
3. Арбитражното решение трябва да отговаря на всеки въпрос, представен на трибунала, и да излага аргументите, на които то се основава.
4. Всеки член на трибунала може да приложи своето лично мнение към решението, независимо дали е съгласен или не с мнозинството, или изявление за своето несъгласие.
5. Центърът не може да публикува арбитражното решение без съгласието на страните.

Член 49

1. Генералният секретар незабавно изпраща заверени преписи от арбитражното решение до страните. Арбитражното решение се счита, че е било издадено на датата, на която са изпратени заверените преписи.
2. По молба на една от страните, направена не по-късно от 45 дни от датата, на която е издадено арбитражното решение, трибуналят след уведомяване на другата страна може да реши всеки един въпрос, по който е пропуснал да се произнесе в решението, и следва да поправи всяка една техническа, аритметична или друга подобна грешка в решението. Неговото решение става неразделна част от арбитражното решение и за него страните трябва да бъдат уведомени по същия начин, както и за арбитражното решение. Предвидените в чл. 51, ал. 2 и чл. 52 срокове текат от датата на издаване на арбитражното решение.

Раздел V

Тълкуване, преразглеждане и отмяна на решението

Член 50

1. Ако някакъв спор възникне между страните относно смисъла или обхвата на арбитражното решение, всяка от страните може да поиска тълкуване на решението чрез писмена молба, адресирана до генералния секретар.
2. По възможност молбата се внася за разглеждане от трибунала, издал решението. Ако това е невъзможно, се учредява нов трибунал съгласно раздел II на тази глава. Трибуналят, ако прецени, че обстоятелствата изискват това, може да спре изпълнението на арбитражното решение, докато се произнесе с ново решение.

Член 51

1. Всяка от страните може да поиска преразглеждане на арбитражното решение чрез писмена молба, отправена до генералния секретар, въз основа на откриването на някакъв факт от такова естество, че съществено да повлияе върху арбитражното решение, при условие, че когато е издадено арбитражното решение, този факт не е бил известен на трибунала и на молителя и че незнанието на този факт от молителя не се дължи на небрежност.
2. Молбата трябва да бъде направена в срок от 90 дни след откриването на този факт и във всички случаи в срок от три години след датата на издаването на арбитражното решение.
3. По възможност молбата се внася за разглеждане от трибунала, издал решението. Ако това е невъзможно, се учредява нов трибунал съгласно раздел II на тази глава.
4. Трибуналят, ако прецени, че обстоятелствата изискват това, може да спре изпълнението на арбитражното решение, докато се произнесе с ново решение. Ако молителят иска спиране на изпълнението в молбата си, изпълнението трябва да бъде временно спряно, докато трибуналят се произнесе по молбата.

Член 52

1. Всяка от страните може да поиска отмяна на арбитражното решение чрез писмена молба до генералния секретар на едно или повече от следните основания:

- a) трибуналът е учреден неправилно;
 - b) трибуналът явно е превишил правомощията си;
 - c) налице е **корупция** от страна на член на трибунала;
 - d) налице е съществено отклонение от основно процедурно правило; или
 - e) в решението не са изложени причините, на които то се основава.
2. Молбата трябва да бъде отправена в срок от 120 дни след датата, на която е издадено решението, освен в случая, че ако отмяната е поискана **на основание корупция**, такава молба трябва да се направи в срок от 120 дни след откриването на корупцията и при всички случаи не по-късно от три години след датата на издаване на арбитражното решение.
3. При получаване на молбата председателят незабавно назначава комитет, състоящ се от три лица, включени в списъка на арбитражите. Никой от членовете на комитета не трябва да е бил член на трибунала, издал решението, нито да е от същата националност като някой от неговите членове, нито гражданин на държава - страна по спора, или гражданин на държава, чийто гражданин е страна по спора, нито да бъде назначен в списъка на арбитражите от някоя от тези държави, нито да е изпълнявал функции на помирител в същия спор. Комитетът има правомощието да отмени арбитражното решение или всяка част от него на някое от основанията, изтъкнати в ал. 1.
4. Разпоредбите на чл. 41 - 45 , 48 , 49, 53 и 54 , както и на глави VI и VII се прилагат *mutatis mutandis* за производствата пред комитета.
5. Ако прецени, че обстоятелствата изискват това, комитетът може да спре изпълнението на арбитражното решение, докато вземе своето решение. Ако в молбата си дадено лице иска спиране изпълнението на арбитражно решение, то изпълнението се спира временно, докато комитетът се произнесе по тази молба.
6. Ако арбитражното решение е отменено, спорът трябва по молба на една от страните да бъде внесен за разглеждане от нов трибунал, учреден съобразно раздел II на тази глава.

Раздел VI

Признаване и изпълнение на арбитражното решение

Член 53

1. Арбитражното решение е задължително за страните и не подлежи на обжалване или на някакво друго средство за съдебна защита, освен на предвидените в тази конвенция. Всяка страна трябва да спазва и да се съобразява с условията на арбитражното решение, доколкото неговото изпълнение не е спряно, съгласно съответните разпоредби на тази конвенция.
2. За целите на този раздел понятието "арбитражно решение" включва всяко решение, тълкуващо, преразглеждащо или отменящо такова арбитражно решение съгласно чл. 50 , 51 или 52 .

Член 54

1. Всяка договаряща държава признава арбитражно решение, издадено съгласно тази конвенция, за задължително и изпълнява на своята територия финансовите задължения, наложени с решението, както ако беше окончателно съдебно решение на съд в тази държава. Договаряща държава с федеративно устройство може да изпълни такова решение във или чрез своите федерални съдилища и да гарантира, че тези съдилища ще се отнасят към това решение така, както ако то би било окончателно съдебно решение, издадено от съд на държава, влизаща във федерацията.
2. Страна, желаеща признаване или изпълнение на решение на територията на някоя договаряща държава, трябва да представи препис от арбитражно решение, заверено от генералния секретар, пред компетентния съд или друг орган, който договаряща държава е назначила за тази цел. Всяка договаряща държава уведомява генералния секретар за назначаването на компетентен съд или друг орган за тази цел, както и за всяко последващо изменение на такова назначаване.
3. Изпълнението на арбитражното решение се извършва по законите, отнасящи се до изпълнение на влезлите в сила съдебни решения в държавата, на чиято територия се изисква такова изпълнение.

Член 55

Нищо в чл. 54 няма да се тълкува като отклоняване от законите, които са в сила във всяка договаряща държава и се отнасят до имунитета на тази държава, а също и от законите на всяка чужда спрямо изпълнението на съдебни решения държава.

Глава V

ЗАМЯНА И ОТНЕМАНЕ НА ПРАВА НА ПОМИРИТЕЛИ И АРБИТРИ

Член 56

1. След учредяването на комисия и трибунал и започването на съдопроизводството техният състав остава непроменен, но при условие, че ако помирител или арбитър почине, стане неспособен или подаде оставка, произтичащото от това овакантяване на длъжността се попълва съобразно разпоредбите на раздел II на глава III или раздел II на глава IV.
2. Член на комисия или трибунал продължава да работи в това си качество, независимо че е престанал да бъде член на списъка.
3. Ако помирител или арбитър, назначен от дадена страна, е подал оставка без съгласието на комисията или трибунала, на които той е член, председателят назначава лице от съответния списък да попълни останалото свободно място.

Член 57

Всяка страна по спора може да предложи комисията или трибуналят да отстрани някой от нейните (неговите) членове на основата на факт, разкриващ очевидна липса на качествата, изискуеми по чл. 14, ал. 1. Освен това страната по арбитражното производство може да предложи отстраняване на арбитър въз основа на това, че той не отговаря на условията за назначаването му в трибунал съобразно раздел II на глава IV.

Член 58

Решението по всяко предложение за отстраняване на помирител или арбитър се взема от другите членове на комисията или трибунала според случая, като се има предвид, че при равен брой на гласовете или при предложение да се отнемат правата на единствен помирител или арбитър или на мнозинството помирители или арбитри това решение трябва да бъде взето от председателя. Ако се прецени, че предложението е добре обосновано, помирителят или арбитърът, за когото се отнася предложението, трябва да бъде заменен съгласно разпоредбите на глава III, раздел II или на глава IV, раздел II.

Глава VI

РАЗНОСКИ ПО ПОМИРИТЕЛНИТЕ И АРБИТРАЖНИТЕ ПРОИЗВОДСТВА

Член 59

Разноските, които страните заплащат за ползване услугите на центъра, се определят от генералния секретар съобразно приетите от административния съвет правила.

Член 60

1. Всяка комисия и всеки трибунал определят хонорарите и разноските на своите членове в размери, установявани периодично от административния съвет след консултации с генералния секретар.
2. Нищо в ал. 1 на този член няма да изключва възможността страните предварително да се споразумеят със съответните комисия или трибунал относно хонорарите и разходите на техните членове.

Член 61

1. При помирително производство хонорарите и разноските на членовете на комисията, както и разходите за използване услугите на центъра се поемат поравно от страните. Всяка страна поема всички други разноски, които е направила във връзка с производството.
2. При арбитражно производство, ако страните не се споразумеят за друго, трибуналят определя разноските, които страните са направили във връзка с производството и решава кога и от кого се заплащат тези разноски, хонорарите и разноските на членовете на трибунала, а така също разходите за използването услугите на центъра. Това решение представлява неразделна част от арбитражното решение.

Глава VII

МЯСТО НА ПРОИЗВОДСТВОТА

Член 62

Помирителните и арбитражните производства се провеждат в седалището на центъра, освен в случаите, предвидени по-долу.

Член 63

Помирителните и арбитражните производства може да се провеждат, ако страните се споразумеят за това:

- a) в седалището на Постоянния арбитражен съд или на друга подходяща институция, било то частна или държавна, с която центърът може да сключи споразумения за тази цел; или
- b) на всяко друго място, одобрено от комисията или трибунала след консултация с генералния секретар.

Глава VIII

СПОРОВЕ МЕЖДУ ДОГОВАРЯЩИ ДЪРЖАВИ

Член 64

Всеки спор, възникващ между договарящи държави относно тълкуването или прилагането на тази конвенция, който не е уреден чрез преговори, се отнася до Международния съд по молба на някоя от страните по този спор, освен ако заинтересуваните държави се споразумеят за друг начин на уреждане.

Глава IX

ИЗМЕНЕНИЕ

Член 65

Всяка договаряща държава може да направи предложение за изменение на тази конвенция. Текстът на предложеното изменение трябва да бъде представен на генералния секретар не по-късно от 90 дни преди събранието на административния съвет, на което това изменение ще бъде разгледано, и трябва незабавно да бъде разпратено от генералния секретар до всички членове на административния съвет.

Член 66

1. Ако административният съвет реши с мнозинство от две трети от членовете си, предложеното изменение се разпраща до всички договарящи държави за ратификация, приемане или утвърждаване. Всяко изменение влиза в сила 30 дни след като депозитарят на тази конвенция изпрати уведомление до всички договарящи държави, че всяка от тях е ратифицирала, приела или утвърдила изменението.

2. Никакво изменение не може да засегне правата и задълженията по тази конвенция на договаряща държава, на някое от нейните съставни подразделения или агенции, нито на гражданин на тази държава, произтичащи по силата на съгласие относно юрисдикцията на центъра, дадено преди датата на влизане в сила на това изменение.

Глава X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67

Тази конвенция е открита за подписване от името на държавите - членки на банката. Тя е също така открита за подписване от името на всяка друга държава, която е страна по Устава на Международния съд и която административният съвет при гласуване на две трети от неговите членове е поканил да подпише конвенцията.

Член 68

1. Тази конвенция подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване от подписалите я държави съобразно техните съответни конституционни процедури.

2. Тази конвенция влиза в сила 30 дни след датата на депозиране на двадесетия документ за ратификация, приемане или утвърждаване. За всяка държава, която впоследствие депозира документа си за ратификация, приемане или утвърждаване, тя влиза в сила 30 дни след датата на това депозиране.

Член 69

Всяка договаряща държава предприема такива законодателни или други мерки, каквито може да бъдат необходими за ефективното прилагане разпоредбите на тази конвенция на територията на тази държава.

Член 70

Тази конвенция се прилага по отношение на цялата територия, която договарящата страна представлява в международни отношения, освен по отношение на тази, която държавата е изключила чрез писмено уведомление до депозитаря на тази конвенция както при ратифицирането, приемането или утвърждаването, така и впоследствие.

Член 71

Всяка договаряща държава може да денонсира тази конвенция чрез писмено уведомление до депозитаря на конвенцията. Денонсирането влиза в сила шест месеца след получаването на това съобщение.

Член 72

Уведомлението на някоя от договарящите държави съгласно чл. 70 или 71 не нарушава правата или задълженията по тази конвенция на държавата, на нейните съставни подразделения или агенции или на който и да било гражданин на тази държава, произтичащи от съгласие относно юрисдикцията на центъра, дадено от някой от тях преди получаването на това уведомление от депозитаря.

Член 73

Документите за ратификация, приемане или утвърждаване на тази конвенция, както и за нейните изменения, се депозират при банката, която ще действа като депозитор на тази конвенция. Депозитарят изпраща заверени копия от тази конвенция до държавите - членки на банката, и до всяка друга държава, поканена да подпише конвенцията.

Член 74

Депозитарят регистрира тази конвенция при Секретариата на Организацията на обединените нации съгласно чл. 102 на Устава на Организацията на обединените нации и съответния правилник, приет от Общото събрание.

Член 75

Депозитарят уведомява всички подписали конвенцията държави за следното:

- a) подписване съобразно чл. 67 ;
- b) депозиране на документи за ратификация, приемане и утвърждаване съгласно чл. 73 ;
- c) датата на влизане в сила на тази конвенция съобразно чл. 68 ;
- d) изключване от териториално прилагане съгласно чл. 70 ;
- e) датата на влизане в сила на измененията на тази конвенция съобразно чл. 66 ; и
- f) денонсиране съгласно чл. 71 .

Изготвена във Вашингтон на английски, френски и испански език, като и трите текста имат еднаква сила, в единствен екземпляр, който е депозиран в архивите на Международната банка за възстановяване и развитие, която чрез подписа си под споразумението удостоверява своето съгласие да изпълнява функциите, които ѝ се възлагат по силата на тази конвенция.

== ## ==